

dam monasterium vel synodochium in honore sancti Martini, quod Pontileuva vocatur, ipsumque de rebus episcopatus sui ditavit, sive de aliis quas legitimate et legaliter invenire vel adquirere quivit. Et hoc constituit, ut omnes auctorantes inibi omnia neopagania spengrent; ubique monachos regulariter degocie constituit, et matriularios, numero et tenore quo in ejus continetur testamento, et ipsam synodochium sine sedis Ecclesie subjugatum, atque suis successoribus possidendum futuris temporibus more canonico atque ecclesiastico dereliquit, sicut hactenus in ejus testamento decretum sub jurejurando nobiscum habetur, cuius exemplar in subsequentibus

A conscribere libuit. Prædictus autem dominus Bertichramnus archiepiscopus erat, et pallium, sicut mos est metropolitanorum, ferebat, atque omnibus episcopis totius regni præter et proderat. Hic autem plenus dierum, in senectute bona obiit in pace., Kalend. Apriliarum, et in præixa ecclesia quam ipse in honore sanctorum apostolorum Petri et Pauli ædificaverat, a suis consacerdotibus et discipulis honorifice ac condigne sepultus est; qui et in caelis vivit cum sanctis Dei, ubi et nos suis atque omnium horum precibus peruenire et vivere mereamur, prestante Domino nostro Iesu Christo, cui est honor et gloria per cuncta secula seculorum. Amen.

FORTUNATI VERSUS AD BERTICHRAMNUM.

(Carmine lib. III, n. 22, 23.)

I.

Ad Bertichramnum episcopum, cum eleveretur in currum.
 Curriculi genus est, memorat quod Gallia rhedam,
 Molliter incendens orbita sulcat humum.
Exiliens duplice bijugo volat axe citato,
 Atque movet rapidas juncta quadriga rotas.
Huc ego dum famulans comitatu jungor eodem,
 Et mea membra cito dum veherentur equo,
Pontificalisque sacri Bertichramni actus honore,
 Comprehendente manu raptus in axe levor.
Quiditer inplumes fratus pia mater diru do
 Consovet, et placide penitus a tensa regit;
Sic bonitate potens, affectu dives opimo,
 In propria pasto molle sedile locat.
Nec solum amplectens pia mens, sed diligit omnes,
 Unde magis populis unicus exstet amor.

II.

Ad eundem de opusculis suis (ejus).
 Ar tua suscepit missis epigrammata chartis,

B Atque oothurnato verba rotata Sapho.

Percurrens tunido spumantia carmina versu,
 Credidi in undoso me dare vela freto.
Plana pñocellosos ructavit pagina fluctus,
 Et velut Oceanus (*Oceanas*) fonte refludit aquæ.
Vix modo tam nitido pomposa poemata quatu,
 Audit Trajano Roma verenda foco.
Quid si tale deus recitasset in aere senatus?
 Straxisse blandis aurea gla tuis.
Per loca, per populos, per compita cuncta videns
 Currere versiculos, plebe favente, tuos.
Sed tamen in vestro quedam sermone nudavi,
 Carmine de veteri fulta novella legni.
Ex quibus in paucis superaddita syllaba fregit,
 Et pede laesa suo musica clauda jarret.

C Nunc, venerande Pater, prece, voto, voce saluto,
 Commendans animum supplice corde meum.
Sit tua vita diu, cuius modulante canæna,
 Cogimur optatis reddore verba jocis.

SANCTI BERTICHRAMNI

CENOMANENSIS EPISCOPI

TESTAMENTUM.

(Mabill. Analect., t. I, p. 253.)

Sequitur exemplar testamenti prædicti domini Bertichramni, quod fecit pariter Cenomannicæ matri Ecclesiæ et monasterio sancti Petri, sicut in hac habetur insertum. Quod ideo his in gestis pontificalibus inseramus, ut si aliqua, quod absit, negligenter perditum fuerit, hic reperiatur, per quod sciatur qualiter actum fuit.

In nomine Domini nostri Iesu Christi et Spiritus sancti, sub die sexto Kal. Aprilis, anno 32 regnante gloriosissimo domino Clothario rege, Bertrannus, et si indignus, peccator, episcopus sanctæ Ecclesiæ Cenomannicæ, sanus Deo propicio mente et cor-

D pore, sanoque consilio metuens casus humanæ frigilitatis, testamentum meum condidi cumque filio meo Ebboue notario scribere rogavi et dictavi. Quod testamentum meum si quo casu jure civile aut jure praetorio, vel alicuius novæ legis interventione valere nequiverit, ac si ab intestato ad vicem codiciliorum valere eum volo, et valeat. Itaque quando egn suprascriptus Bertrannus peccator ex rebus humanis excessero, debitumve naturæ tempus complevero; tunc tu sacrosancta Ecclesia Cenomannica, una cum sancta ac venerabili basilica domini Petri ei